

[Valdemar Sørensen.]

siger, det kan komme i Gang til Efteraaret 1941.

Ja, men hvad saa med Beskæftigelsen i Sommer, med Byggeriet i Sommer? Nu henviser man jo til — og det er meget fortrinligt — Borgmester Munks store og meget nyttige Aldersrentebyggeri. Der forberedes 1 000 Lejligheder, og forhaabentligt kan de blive færdige — det er til Gavn baade for den Boligsituation, der foreligger, og for Beskæftigelsen —, men jeg vil dog mene, at naar et Forslag som det foreliggende skal have den fornødne Virkning paa Arbejdsløsheden, saa gælder det ogsaa om at skaffe noget Genopbygningsarbejde straks. Gennemfører vi en Lov som denne med den Argumentation, som det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen anvendte, kommer dette Arbejde for den allerstørste Del ikke i Gang før til Efteraaret, og saa synes jeg, vi har Grund til at spørge: Er man inde paa den rigtige Vej?

Jeg mener altsaa, at man for Beskæftigelsens Skyld nødvendigvis maa gaa en anden Vej. Det kan være, at Materiale-spørgsmaalet vil lægge betydelige Hindringer i Vejen, det kan være, at de Folk, som nu køber Grunde i Adel- og Borgergade, de store Konsortier, der skal bygge, har beslagnet et stort Kvantum Materialer af alle Slags til visse Priser. Men kan de det i den Situation, vi befinder os i? Er det ikke rigtigt for Arbejdets Skyld, at det hurtigst muligt kan komme i Gang dér, hvor Boligsituationen først og fremmest kræver det? Det forekommer mig, at det er saadan, og jeg synes, at man for Beskæftigelsens Skyld ikke fra den høje Rigsdags Side kan sidde hele dette Problem overhørigt.

Naar jeg saa til sidst skal sige et Par Ord om selve Saneringsspørgsmaalet, saa har jeg ogsaa den Anskuelse, at naar man skal nedbryde et Kvarter af København, hvis Historie gaar langt tilbage i Tiden, og som naturligvis i sin Tid har været Udtryk for et tiptop moderne Byggeri, naar det nu skal nedrives efter at have staaet i nogle Hundrede Aar og er blevet brøstfældigt og skal erstattes med noget andet, skulde saa ikke det nye Byggeri paa disse Arealer netop været indrettet efter det Synspunkt, som man kan tænke sig, at Fremtiden vil gøre gældende paa et Kvarter, der ligger saaledes i Byen, som dette ligger? Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Kristen Amby i, at i den Retning har Rigsdagen Grund til at se paa de Planer, der er skabt. Jeg haaber ogsaa, at man faar de Planer frem, saaledes

at vi kan gøre os et Begreb om, hvorvidt man i Københavns Magistrat har fulgt den gamle Byplan ved Bebyggelsesplanernes Udformning, eller om man har fulgt Byplansafdelingens nye Byplan. Heraf vil jo dog en Del afhænge.

Endelig er der Byggeriet paa disse Arealer. Jeg ser, at de store Konsortier, som har lagt Beslag paa Grundene, paa Forhaand ønsker at opføre Ejendomme af stor Højde. Lad det nu være, Byggeloven giver nu Lov til det; men det skal være Ejendomme med sammenhængende Façader og med Sidebygninger. Altsaa, selv om de frie Arealer bliver større end ellers, saa er det egentlig en Bebyggelse af ganske samme Karakter som den, man har nu. Er det rigtigt? Jeg kan godt se, at for saa vidt disse Gader skal være Forretningsgader, saa maa man nødvendigvis sørge for sammenhængende Façader i dem; men jeg vilde dog ikke tro, at det skulde være nødvendigt at bebygge hele dette store Kvarter efter ganske samme forretningsmæssige Principper, som udfolder sig mange andre Steder i Hovedstaden, og hvor det i mange Aar har vist sig, at der ikke er forretningsdrivende til hele den Bebyggelse, man ønsker. Jeg kan her bare pege paa, hvordan det er gaaet med Banegaardsterrænet, der nu har ligget i 25—30 Aar, uden at man endnu har faaet bebygget dette centrale Terræn i Byen, simpelt hen fordi den Bebyggelse, der naturligvis skal ligge der, har man ingen Anvendelse for endnu.

Men nu staaer man altsaa her og skal i Løbet af 1½—2 Aar genopbygge Kvarteret Adelgade—Borgergade med de Bygninger, som skal ligge der som et Udtryk for, hvad vi i vor Tid mener er Byens Fremtid paa de Arealer. Det forekommer mig at være noget letsindigt, men det er jo muligt, at det kan gaa. Paa mig gør det det Indtryk, at man er ved at ville foretage en ren Aladdinskunst; den højtærede Overborgmester gnider paa Lampen og lader staa til. Jeg synes dog, at naar vi i Rigsdagen skal give vor Tilslutning til, at Statens Midler anbringes i dette, skulde vi have Lov til at se, hvorledes man udformer denne vigtige Plan i Virkeligheden.

Der er et Par andre Ting i Lovforslaget, jeg gerne vilde berøre med et Par Ord. Saa vidt jeg, efter at have læst det igennem, kan skønne, er der visse Bestemmelser i Lovforslaget, som krydser tidligere Bestemmelser i tidligere Byggelovforslag og i Saneringsloven, og jeg vilde gerne vide, og det kan vi maaske faa undersøgt i Udvalget, paa hvilke Punkter det er, om det